

1918-01-01

SENDER

Alf Larsen

RECIPIENT

Poul Uttenreitter

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

General comment:

Digtet kan være "Stranden" bragt i l. årgang nr. 5, som er et kort digt. Men Alf Larsen optrådte så hyppigt i spalterne, at det kan være svært at afgøre, præcis hvilke digte, der er i redaktionens hænder.

Recipient's location:

Kerteminde

Mentioned people:

Olav Duun

Otto Gelsted

Sigbjørn Obstfelder

Archive:

Poul Uttenreitters papirer. Det Kongelige Bibliotek, Tilg. 634.

TRANSCRIPTION

1/1 18

Kjære herr Poul Uttenreiter,

Min bedste tak for brevet og for fotografiet. Jeg haaber at jeg ved leilighed faar se Dem i virkeligheden! Her sender jeg nu et lidet digt som De kan se paa Skulde De synes at det er svagt (lidt for kort ogsaa kanske?) saa send mig det tilbage med Deres bemærkninger. Noget prosa har jeg endnu ikke faat istand da jeg har bikset med en artikel om Obstfelder og en ditto om Olav Dunn (en landsmaalsforfatter som holder maal med de største i norsk literatur) men

jeg skal gjøre mig flid med at faa noget skrevet av ved leilighed. Jeg skriver saagodtsom hver dag noget, og hvergang jeg ser paa det efter en tids forløb synes jeg at der er mange tildels forbløffende gode ting imellem! Hermed de venligste hilsner igjen og godt nyt aar til Dem og Otto Gelsted! Jeg tviler ikke paa at han har bedst av at være i Kerteminde, men jeg savnet ham i den grad sidst jeg var i Danmark, at jeg er egoistisk nok til at glæde mig over udsigten til at træffe ham i København eller forstæder, naar jeg atter kommer derned!

Deres Alf Larsen.

OMTALTE VÆRKER

STRANDEN

Her sprang vi som småbørn paa sandet
efter havet som vokste og veg,
og vi smulle rylligt naar vandet
il høit op paa læggerne steg.

Kvindens brune vildt brændte
smukkede hals og lo,
men stemmen hang blot som forstenet
i den skimmende evighedslo.

De gamle som stod bortpaa berget
søgte og stirrede længe
foruden en tanke i sindet,
skjønt de syntes at drømme om mangt.

Alvidende var deres mine
naar de strøfede os og var færd.
Deres sjæle var ligesom fløien
mod det som alene har værd.

Det var som at stirre i havet
hvor himlen og skyerne stod
forklæret og evig begavet
i en glans som vi ikke forstod.

All Lovers

1/118.

Kære hør Poul Uttenreiter,

Min bedste tak for brevet og for
fotografiet. Jeg håber at jeg ved
lejlighed får se Dem i
virkeligheden! Her sender jeg
nu et lille digt som De
kan se. Maa Skulde De synes
at det er svært (lidt for
kort og maa kanske?) saa send
mig det tilbage med Deres
bemærkninger. Noget mere har
jeg endnu ikke faaet istand da
jeg har beskæftiget med en artikel
om Østfelden og en anden om
Olas Dain (en landmaals-
forfatter som holder maalt med
de største i norsk litteratur) men

Jeg skal give mig flid med at
gaa noget skovl og ved lyster.
Jeg skind saagodt som hver dag
noget, og hvergang jeg ser
paa det efter en tids forløb
synes jeg at der er mange
tildeels forbløffende gode ting
imellem!

Kom de venligste hilsener
igjen og godt nyt aar til dem
og Otto Helsted! Jeg tænkte ikke
paa at han havde besluttet at
være i Kerteminde, men jeg
sagnet ham i den grad godt
jeg var i Danmark, at jeg er
egentlig nok til at glæde
mig over udsigten til at møde
ham i København eller forstæder
naar jeg atter kommer hjem!!

Ders Al Larsen.